

Wnuczęta tego dnia pięknie wyglądały, i do części artystycznej dobrze się przygotowały. Rozpoczęliśmy przedstawieniem „Kiedy babcia była mała”. Wesole scenki, jak to w przedszkolu dziadka spotkała bardzo rozweseliły naszych gości. Bukiet kwiatów jej przynosił, a w nim serce gorące. Marsz Mendelssona zagrano, babcia z dziadkiem ślub wzięła i imprezka się zaczęła.

Przedszkolaki wiersze recytowały, pięknie piosenkę zaśpiewały. Refren *„Kochamy was, kochamy całym sercem, I radości chcemy dać wam jak najwięcej. □ Nasze buzie uśmiechnięte, Dziś życzenia ślą przepiękne, □ Żyj babuniu, żyj dziadziuniu latek sto”* przekazał wszystko to, co dzieci mają w swoich szczerych serduszkach. Wiersze z głębi serca płynące, w zadumę wprawiły, a u nie których to i łezkę w oku zakręciły.

„ Dziadziusiu kochany i babciu kochana!

Bądźcie uśmiechnięci od samego rana.

Niech dla Was kwitną wszystkie kwiaty na ziemi.

Niech dla was zawsze słońeczko się mieni.

Niech zdrowie przez cały rok z Wami będzie.

I mnóstwo miłości zawsze i wszędzie.”

Do tych życzeń przyłączyła się Pani Dyrektor naszego przedszkola, dodając od siebie: *„oby ta radość, jaka bije od państwa wnucząt, udzielała się każdemu z nas, życzę dużo zdrowia i uśmiechu każdego dnia”.*

Świąteczny czas jeszcze trwa, a więc zaśpiewaliśmy kolędy prawosławne, po nich gromkie Sto lat i Mnogaje lieta. Wspólnie zatańczyliśmy przy piosence „ Nie liczę godzin i lat” A. Rybińskiego, a następnie wnuczęta wręczyły prezenty swoim kochanym babciom i dziadkom. Dla wszystkich był przygotowany poczęstunek, za który dziękujemy rodzicom naszych przedszkolaków.

Zamieszczam refren, tekst do refleksji.....

*„|Nie liczę godzin i lat, to życie mija nie ja
Bliżej gwiazd, bliżej dna jestem wciąż taki sam
Wciąż ten sam
Nie liczę godzin i lat, to życie mija nie ja*

*Z kilku dni w morzu dał własny swój znaczący ślad
Własny ślad..."*

Agnieszka Panasiuk-Kaczo

{gallery}aktualnosci/0109{/gallery}